

مدل سازی انتخاب زمان عزیمت کاربران برای سفرهای غیر کاری در معابر شهری

سعید صیاد حق شمار، کارشناس ارشد راه و ترابری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران جنوب¹
محمود صفارزاده، استاد تمام گروه راه و ترابری، دانشکده عمران و محیط زیست، دانشگاه تربیت مدرس²

¹ Eng_saeedsayyad@yahoo.com

² Saffar_m@modares.ac.ir

چکیده

مدل سازی تصمیمات افراد در انتخاب زمان عزیمت کاربران، انگیزه این پژوهش قرار گرفته است. خصوصاً این که به بررسی تاثیر ویژگی های جمعیتی- اجتماعی خانوارها و خصوصیات شغلی افراد و ویژگی های سفر بر انتخاب زمان عزیمت افراد می پردازد. آلترناتیوهای زمان عزیمت به صورت دوره های زمانی گسسته مجاور هم ارائه شده اند. انتخاب میان این آلترناتیوها با استفاده از مدل انتخاب گسسته مدل سازی می شود. با توجه به این که بخش زیادی از سفرها در طول روز را سفرهای غیرکاری تشکیل می دهند، تمرکز این مطالعه بر سفرهای غیرکاری در طول کل روز معطوف است. لذا این پژوهش با استفاده از انتخاب اظهار شده (SC) از طریق پرسشنامه، به مدل سازی انتخاب زمان عزیمت کاربران متأثر از اجرای طرح قیمت گذاری تراکم در مرکز شهر تهران می پردازد. نتایج تجربی تأثیر قوی ویژگی های جمعیتی- اجتماعی و شغلی را بر زمان عزیمت سفرهای غیرکاری نشان می دهد. این نتایج پیامدهای واقعی برای آنالیز برنامه ریزی حمل و نقل دارد. بطور خاص، تجزیه و تحلیل نشان می دهد که نادیده گرفتن اثرات این متغیرها می تواند منجر به اطلاعات غلط و در نتیجه تصمیمات در حوزه برنامه ریزی حمل و نقل و کیفیت هوا دچار خطا و منجر به هدر رفتن منابع مالی شود.

کلید واژه: مدل سازی، زمان عزیمت، زمان بندی سفر، زمان در طی روز، قیمت گذاری تراکم